Ч. 55. Субота 9 (22) марта 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Шпіґуньство в російскій армії. — Анархія в Туреччині.)

На вчерашнім засїданю палати послів велась ся дальша дискусия над буджетом міністерства просьвіти. Обговорювано середні школи. Між иншими забирали слово посли: Петеленц і Сапіґа, і обговорювали справи галицких шкіл. Оба підносили велике переповнене ґімназий і потребу закладаня нових шкіл. З послів німецких говорив пос. Демель і боронив становища Німців на Шлєзку. Засїдане скінчило ся о годині $8^{1}/_{2}$ вечером. Слїдуюче відбуває ся нинї.

В справі арештованого російского полковника Ґріма, доносить Czas з Варшави: Справа Ґріма займає все ще живо цїлу Варшаву. Показує ся, що Ґрім не належав до ґенерального штабу, лише служив в війску лініовім. Позаяк вказував великі спосібности, покликав єго ґенерал Пузиревский до штабу в своїм окрузї. Ґрім приставав дуже радо з Поляками і починував ся перед ними своїм „вольнодумством“. Також виявляв голосно свою ненависть до Німців. Вісти, немов би відбули ся ревізиї в консулятах: австрийскім і німецкім, та в мешканю ґен. Пузиревского, показали ся неправдивими. То були лише сплетнї. Взагалї в цїлій справі розпускають дуже богато неправдивих вістий.

Не лише над Босфором, але на цїлім балканьскім півострові запанувала небезпечна анархія. В славяньских землях, що стогнуть під азийским правлїнем султаньских урядників, кипить і бурить ся що-раз сильнїйше. Над Македонією громадять ся тяжкі хмари. Сарафов знов взяв ся до роботи. Одержавши богатий окуп за американьску місионарку, зачав провадити на ново македоньску аґітацию з небувалою енерґією та наповняє страхом, непокоєм і непевностию цїлий край і єго населене. — „Бїлградскі Новини“ доносять вже тепер, що з весною вибухне революция в Македониї. Революцийний комітет поставив собі за цїль виборти автономію і добити ся реформ для Македониї і Старої Сербії. І другі сербскі дневники пишуть о чужих інтриґах на Балканах. Порта зарядила одвітні средства, які в єї силах, щоби евентуальні випадки не заскочили єї неприготованою. По найнебезпечнїйших місцях порозміщувано вже нові війска, а начальним командантом для них назначено Едема пашу. — З Болгариї надходячі вісти мало що різнять ся від сербских, а так само представляють ситуацию на Балканах в дуже чорних барвах, та хоть би приняти те все в менше преувеличеній мірі, все ще остане досить підстав до обави, що нова і тяжка криза на Балканах є тілько питанем може й недалекої будучности.

Новинки.

Львів дня 21-го марта 1902.

— **Іспити зрілости.** Письменні іспити зрілости розпічнуть ся у всїх середних школах в Галичинї дня 5-го мая с. р. Устні іспити зрілости розпічнуть ся: В ґімназиях: в Бохнї дня 9 червня; в Бродах 2 липня; в Бережанах 19 червня; в Бучачи 23 червня; в Бонковичах коло Хирова 20 мая; в Дрогобичи 8 липня; в Ярославі 6 червня; в Яслї 21 червня; в І. ґімназиї в Коломиї 12 червня в ІІ. (рускій) ґімназиї в Коломиї 17 червня; в Кракові: в ґім. сьв. Анни для мужчин 26 мая, для женщин 6 червня, в ґім. сьв. Яцка 9 червня, в ІІІ. ґім. 26 мая; у Львові: в академічній (рускій) ґімназиї 26 мая, в ІІ. ґім. для мужчин 23 червня, для женщин 28 червня, в ґімназиї Франц Йосифа для мужчин 19 червня, для женщин 27 червня; в IV. ґімназиї в головнім заведеню 17 червня, в рівнорядім відділї 17 червня; в V. ґімназиї в гол. заведеню 20 червня, в рівнорядні 23 червня; в Новім Санчи 14 червня; в Подгужу 2 червня; в І. ґім. в Перемишли 4 червня; в ІІ. (рускій) ґім. в Перемишли 17 червня; в Ряшеві 21 мая; в Самборі 13 червня; в Сяноку 3 липня; в Станиславові 2 липня; в Стрию 25 червня; в І. ґім. в Тернополи 17 червня; в Тарнові 24 мая; в Вадовицях 9 червня; в Золочеві 10 липня. — В реальних школах в Кракові 10 червня; у Львові 21 мая; в Станиславові 8 липня; в Тернополи 1 липня.

ЛЯРА.

(З російского — Максима Горкого.)

З морских глубин підіймали ся чорні мраки, тяжкі, з невиразними формами, як хребти далеких гір. Надтягали з над моря на степ. Від вершків відривали ся куснї хмар, і несені вітром, закривали звізди, одну по другій. Море шуміло. Коло нас, в тїни виноградника, чути було гутірку, шепоти і зітханя. З далека доносив ся голос пса, воздух ставав чим раз душнїйший. Хмари кидали темну тїнь на степ.

— Ади, іде Ляра.

Стара Маруха простягнула дрожачу руку, з закривленими пальцями, перед себе, а я поглянув: Богато тїний пересувало ся перед очима, одні темнїйші і більші як другі, після того як їх вітер відорвав від хмари, що гнала ся понад саму землю.

— Атже там нїкого нема, — сказав я.

— Ах, ти гірше видиш, як я стара. Диви, він он-там, не бачиш, який темний, як далеко біжить в степ?

Я знов поглянув перед себе, але нїчого не бачив, лиш самі тїни.

— То тїнь. Чому ти називаєш єго Ляра?

— Бо він ним є. Він став вже лиш тїнию, і був вже найвисший час на те. Він так жие вже від тисячів лїт. Сонце висушило єго тїло, кров і кости, а вітри замінили єго в порох.... Бач, так карає Господь гордих....

— Оповідж менї, як то було, — попросив я стару, причуваючи, що знов почую одну з тих казок, що народили ся в степи.

„Від того часу минуло кілька тисячів лїт, — почала стара. — Далеко, далеко, геи там за морем, там де сонце встає, лежить край великої ріки, а в тім краю дає кождий листок, кожда стебелинка тілько тїни, кілько чоловікови потрібно, аби заслонити ся перед дуже горячим промінем сонця. Така урожайна земля в тім краю....

„Отже в тім краю мешкав дуже сильний нарід, що мав велик і стада, а свою силу пробовав на великих ловах, по котрих устроювано богаті бенкети, в яких брали участь жінки і дочки, хороші як богинї.

„Раз в часї такого бенкету злетів з під небес орел і забрав одну дївчину, сумну і лагідну, як лїтна ніч; забрав єї з собою.

„Стріли, які за ним посипали ся, поупадали назад на землю, і навіть не долетїли до него. Тодї почали шукати дївчини, але не можна було єї нїгде найти. Вкінци забули про неї, як забуває ся на сьвітї про всьо“.

Стара зітхнула і замовкла. Лагідний шум моря супроводив оповідане казки, що може на тім самім побережу мала свій початок.

„По двайцятьох лїтах, — оповідала стара дальше, — вернула дївчина назад, утомлена і змінена, в товаристві молодця, хорошого і сильного, як она була перед двайцятьма лїтами. На питане, звідки приходить, відповіла, що орел занїс єї був далеко, далеко в гори, між скали, і там стала она єго жінкою....

„Молодець був єї сином, але він вже не мав вітця, бо того дня, коли старий орел почув, що опускають єго сили, підніс ся ще раз високо під небеса, звинув відтак крила, і упав з розмахом на острі шпилї скали, і на місци убив ся.

„З зачудованем дивили ся всї на орлового сина; видко було, що він в нїчім не ріжнив ся від инших людий, лиш мав студені і горді очи, як цар птиць. Говорили до него, але він відповідав лиш коли єму сподобало ся. Впрочім мовчав. А коли прийшли провідники, найстарші в народї, говорив до них як до рівних собі.

„То обурювало їх; назвали єго проте затрутою стрілою з тупим вістрем, і сказали до него:

— Нам всїм вісьмом підлягають тисячі молодців в твоїм віці, і тисячі, два рази старших від тебе, і всї они слухають, не опираючись наших приказів.

„Але він поглянув їм гордо в очи, сказав, що з ним не може нїхто рівнати ся, а що они уважають себе начальниками, то вже їх дїло.

„Ох . . . . як они за те розлютили ся! Відтак сказали:

— Між нами нема для тебе місця; іди собі куди хочеш.

„Він засьміяв ся і пішов. Станув собі коло одної хорошої дївчини, приступив близше і поцїлував єї. Але она була дочкою одного з начальників, котрий прогнав єго. І она ві-

— Трех практикантів і двох дієтарів з добрим письмом потребує від 1 цьвітня с. р. товариство взаїмних обезпечень „Днїстер". Вимоги для практикантів суть: укінчена нижша гімназия і укінчений 18 рік житя, чого докази треба долучити до подання і враз з описом житя внести до дирекциї товариства у Львові, ринок ч. 10. Перше ад'ютум для практикантів виносить 60 кор., а для дієтарів 50 кор. місячно.

— З товариства руских ремісників „Зоря" у Львові. Звичайні загальні збори товариства відбудуть ся в недїлю дня 23 марта о годинї 4 по полудни в комнатах товариства при ул. Краківскій ч. 17 з отсим порядком дневним: 1) Відкритє зборів, 2) справоздане видїлу з дїяльности за рік 1901, 3) означене висоти запомог хорим членам, 4) вибір видїлу, 5) вибір комісиї контрольної і 6) внесеня і інтерпеляциї членів.

— Земля на продаж. 6 клм. від Станїслава парцелює ся обшар двірский складаючий ся з 300 моргів орного поля, а з 300 моргів сїножатий, луга і ліса. Суть також два нові млини, один збіжевий о 6 каменях, другий о однім камени гіпсак, до котрого належить каменолом; оба нові. Також і будинки, т. є. два двори і прочі будинки господарскі в як найлїпшім станї. Грунт пересїчно 150 зр. за морг. Користайте з нагоди купна, бо народу прибуває, а землї нї. Близших пояснень удїляє учитель в Підлужу, почта Станиславів або От. Кульчицкий парох в Підпечарах, почта Тисьменица.

— Міліонова крадіж. В Гербасталь в Бельгії якийсь Англієць, що їхав з жінкою, дав знати в урядї митовім, що єму украдено в переїздї через бельгійско-нїмецку границю пакуночок з дорогоцїнностями вартости 2 міліони франків. Поліция англійска і нїмецка слїдять тепер, чи пакунок той не поїхав случайно до Відня, Базилеї або Берлина, взглядно, чи дорогоцїнности не дістали ся в руки яких межинародних злодіїв. Позаяк ті дорогоцїнности не були обезпечені, то властителї їх дістануть лиш від заряду зелїзницї приписане відшкодоване по 6 фр. за 100 кільо.

— Нещаслива пригода на зелїзници. Зі Снятина доносять нам: Дня 15-го с. м. переїхав о годині пів до шестої пополудни поїзд особовий ч. 311 що їхав зі Станиславова до Черновець, на шляху межи Заболотовом а Видиновом, якогось незнакомого чоловіка, котрий погиб на місци. Як той чоловік називав ся, нїхто не знає. Доходжене судове в сїй справі веде ся.

— Перейшла на жидівску віру, щоби вийти замуж за жида, Евгенїя а тепер уже Хая Дуда, сїльска дївчина, о котрій ми вже недавно обширнійше згадували. Церемониї переходу доконав сими днями рабін поступових жидів, др. Каро, бо рабін старовіpцїв Шмелькес не хотїв приняти прозелїтки до своєї громади. (Мав розум!) Др. Каро дав рівнож шлюб молодій парі. Правовірні жиди не дуже раді новому набуткови, бо Хая Дуда зраджує крайну релігійну рівнодушність.

— Про страшну подію в Городкові, повіта рогатиньского, одержали ми тепер з Рогатина звістку, котра представляє цїлу подію, описану в ч. 53 нашої часописи в трохи иньшім, але зовсїм правдивім, бо опертім на судовім доходженю, сьвітлї. Річ мала ся так: В двірскім домі в Городкові під Явчим мешкав пахтяр молока Гершко Панцер з родиною, що складала ся з жінки і 4 дрібних діточок. Дня 15 с. м. около 12 год. в ночи коли вже всї спали, вибух в тім домі огонь. Коли вже цїлий дім стояв в поломіни пробудив ся Гершко і вибіг передними дверми на подвірє та стрітив незнакомого єму чоловіка, котрий тими самими дверми увійшов до горіючої хати. Заким ще Гершко міг стямити ся, що діє ся довкола него, завалив ся горіючий дах а з ним і стеля до середини хати і так привалили там жінку Панцера, всї четверо дітий і того незнакомого, що зайшов був до хати. В виду того, що огонь дуже ширив ся, годї було нещасливих вратувати. Крім того в прибудованій до хати стайни згинули три штуки худоби, все що було лиш в хаті а до того ще й 3656 К. готівки. В трупі того незнакомого чоловіка пізнали Василя Маслїя, селянина з Черча і єсть підозрінє, що то він, знаючи мабуть о тім, що Панцер має готівку в хаті, підпалив хату в тім намірі, щоби опісля підчас огню викрасти гроші. Инакше годї собі пояснити, звідки він в тїй порі знайшов ся коло дому Панцера і длячого увійшов до горіючої хати. За повисшим здогадом промавляє ще й та обставина, що по перешуканю єго одїня знайдено в шкіряній торбині два шнурки коралїв і пару золотих ковтків, власність Панцера, що були сховані в тїй самій шафі, де була й згадана готівка. Виходить з того, що Маслїй зайшов до хати в намірі красти там, але ледви що міг взяти коралї і ковтки, як вже горіюча стеля привалила єго і він не мав вже часу забрати і гроші.

Конкурс.

Головний Видїл Тов. „Просьвіта" у Львові оголошує отсим на підставі „Статуту фонду імени Івана Череватенка на видаване премій за науково-популярні книжки" конкурс на написанє науково популярної розвідки в україньскій мові, в квоті 200 К.

Конкурсовий твір має відповідати отсим вимогам:

Мусить бути оригінальний, нїгде єще не друкований, та популяризовати здобутки сьвітової науки.

Дотичний твір не може захвалювати неволї, панованя одного народу над другим або громадского стану над другим, а також не може бути змісту конфесийного.

Українська мова твору мусить бути проста, зрозуміла кождому, письменному Українцеви на всьому просторі, де живуть наші люди.

Твір не може бути менший обємом як два аркуші друку, рахуючи в аркуші 40 тисяч літер.

Праці належать присилати до головного Видїлу Тов. „Просьвіта" у Львові в речинци двох років від дня нинїшного оголошеня і то так, що твір має бути без підпису а власноручний підпис має бути поміщений в осібній запечатаній коверті.

Принятий твір зістає власностию автора, але друкуючи єго автор мусить придержувати ся повисших условин.

За головний Видїл Тов. „Просьвіта"

У Львові дня 3 марта 1902 р.

Др. Кость Левицкий, заступник голови.

Ол. Темницкий.

Телеграми.

Відень 21 марта. Палата панів на вчерашнім засїданю полагодила буджетову провізорию у всїх трех читанях, а відтак перевела дискусию над заведенєм стану облоги в Триєстї. Палата приймила до відомости то зарядженє мінїстерства і ухвалила у всїх трех читанях закон о босаньских зелїзницях.

Петербург 21 марта. Прибув сюди вчера ґенерал-ґубернатор варшавский Чертков.

діпхнула єго, хоч він був дуже хороший, зі страху перед батьком. Хотїла утечи, але орлів син так єї потрутив, що она упала. Відтак наступив ногою на груд дївчини з такою силою, що з єї уст бухнула кров. Она застогнала, скрутила ся і умерла.

„На той вид упав на всїх страшенний ляк.... Перший раз убито так женщину перед очами цїлого народу. Настало довге мовчанє. Всї глядїли на молодця, що стояв побіч убитої дївчини. Мала повні уста крови, очи взивали пімсти.

„А він стояв байдужно, такий гордий, що навіть не склонив голови, лише з піднесеним чолом немов всїх визивав....

„Скоро лиш проминув перший страх, кинули ся всї на него і звязали єго. Убити єго на місци було би надто звичайною карою, не принесло би єму досить сорому і не вдоволило би народу. Тому полишили єго поки що звязаного...."

Темнота ставала чим раз більша. Ніжні, таємничі звуки неслись звідкись з далека. Нічне окруженє ставало чим раз чарівнїйше. Зі степу доносило ся жалібне цьвірінькане польових коників, листє шуміло і шипотїло поміж собою, а повний місяць чим раз блїднїв і кидав синяве сьвітло на степ.

Стара оповідала дальше:

„Вкінци зібрали ся, аби придумати род смерти, який відповідав би злочинови.... Один радив, аби єго розірвали кіньми, але то не вдалось досить великою мукою. Відтак порадив хтось, аби кождий член народу випустив в него по одній стрілї, але й то предложенє відкинено, так як і инше, аби єго живцем спалити, бо дим засланяв би вид єго мук. Богато инших предложень розбирано, але не найдено нїчого такого, що могло би вдоволити бажанє всїх. Мати убийника клячала мовчки з розпростертими руками. Не мала анї сльоз нї слів, аби виблагати для сина милосердиє. Довго так нараджували ся, аж один мудрець по довгій розвазї відозвав ся:

— Насамперед спитаймо єго, длячого він то зробив.

„Обернули ся до него з питанєм, а він відповів:

— Насамперед увільнїть мене з узів; доки я звязаний не буду з вами говорити.

„Коли єго розвязали, сказав лиш:

— Чого хочете?

А сказав то так гордо, немов би всї они були єго невільниками.

— Ти чув — сказав мудрець.

— На що маю я толкувати ся перед вами із моїх вчинків?

— Аби ми їх розуміли. Слухай, ти безличний хлопче. Ти мусиш умерти.... Поясни нам, длячого ти таке зробив. Ми останемо тут на земли і нам може принести користь, коли пізнаємо то, чого ще доси не знаємо.

— Отже я скажу вам, хоч може бути, я й сам добре того не знаю. Я убив єї, як менї здаєть ся тому, бо она не хотїла мене.... А я хотїв єї.

— Але она не належала до тебе.

— А ви, чи уживаєте лише то, що до вас належить? Я бачу, що чоловік має лиш голос, руки і ноги, що може назвати власним. А однако має він стада, жінки, землю і богато инших річий.

„Єму витолкували, що чоловік за всьо, що має, платить своєю особою, своїм розумом, силою, свободою і своїм житєм. Але він відповів, що він не такий як всї инші.

„Довго говорили з ним, з єго відповідий можна було лиш заключати, що він уважає себе за найсовершеннїйше єство на сьвітї і попри себе не хоче нїкого признати. Всїх проняло чувство страху. Коли би той чоловік лишив ся при житю, то він засудив би сам себе на вічну самоту, він мав довкола себе лиш пустиню. Він не мав за собою нї народу, нї великих дїл, нї матери, нї стад, нї жінок....

Недалеко від нас, на березї сьміяла ся дзвінким, веселим голосом якась дївчина, а мужеский голос в супроводї других співав. Голоси лунали у воздусї.

Стара говорила дальше:

„Коли почули єго відповідь, стали на ново радити. Радили довго, як би винайти якусь відповідну кару для него. Коли мудрець вислухав всїх, відозвав ся:

— Слухайте! Я вже найшов! То страшна кара. Муки носить він сам у собі. Пустїм єго, даймо єму знов свободу. То є кара, якої він потребує.

„І тепер стало ся щось страшного. З погідного неба упав нагле з великим гуком грім То тайні сили притверджували слова мудреця Всї згодили ся і розійшли ся. Але він, той молодець, що вже тоді називав ся Ляра, що означає окаянний, проклятий, він почав голосно сьміяти ся і глузувати з людий, що єго покинули. Сьміяв ся і лишив ся сам, свобідний, як єго отець. Але єго отець не був чоловіком.... А він був чоловіком... Розпочав тепер

Париж 21 марта. Аґенция Гаваса оповіщує дипльоматичну ноту в справі становища Росиї і Франциї супротив анґльо-япаньского договору. Обі союзні держави заявляють, що їх становища годять ся цілком із змістом союза, т. є. з удержанєм цілости хіньской держави.

Білгород 21 марта. Скупщина ухвалила вотум довіря президентови міністрів, супротив чого той відкликав свою димісию.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістки.

— Важне для крамниць по селах і місточках. Ковбаси, солонину, вудженину, сальцесони і пр. продає найдешевше новоотвомасарня „Проґрес“ в Станиславові, ул. Середна 126. Замовленя виконує ся відворотною почтою.

— Важне для господарів! Найвисший час постарати ся о зелїзні плужки до садженя і обгортаня бараболь і значники на одного коня о чотирох рядках. Плужки цїлком зелїзні коштують 7 зр. 50 кр. і висше. Кождий господар повинен мати таки плужок і значник, а видаток на них оплатить ся вже в першім роцї. Плужки такі і значники продає Іван Плезія в Турцї коло Коломиї. Принимає також до направи і вирабляє нові млинки всїлякого рода а також січкарнї **Т. Н.** о 3 і 4 ножах. Всїлякі замовленя просить ся надсилати під адресою: Іван Плезія в Турцї коло Коломиї.

Ґр. Ґ. в Л.: Адреса: Hanus Konrad, Uhrenfabrik und Goldwaaren-Exporthaus in Brüx (Böhmen). — **Никола К. в К.:** Такої фабрики не знаємо, а відтак то би Вам і не придало ся, бо фабрики продають гуртом, а відтак і сама посилка коштувалаби страшенно богато та й нїхто би не заручив Вам за то, що зеркало дійшло би цїле до Вас, а фабрики тай склепи висилають як то каже ся „на небезпечність“ того, хто спроваджує. Лїпше питати в якім склепі в Станиславові або там замовити собі таке зеркало через яку порядну торговлю меблїв. Тогди будете видїти, що купуєте і за що платите. Суть і у Львові такі склепи, де можна дістати такі зеркала, отже можна би й звідтам спровадити. — Докладної адреси не знаємо, але вистане лиш написати: Stikarovsky Tuchfabrik in Bern (Mähren); єго вже там знайдуть. — **К. Б. ч. 112:** Такої книжки, якої би Ви хотїли, нема анї в рускій анї в польскій мові; суть дуже добрі але нїмецкі і дорогі, бо коштують 15 до 25 К. Але ми би не радили нікому з книжки лїчити ся. Треба добре знати будову людского тїла і прояви всїляких недуг, щоби з такої книжки можна собі щось порадити, бо такі книжки писані лиш для більше образованих людий. — Що то за недуга, що Вам тїло деревіє, коли ляжете спати, а рука ломить — того не можемо вгадати. Може то щось нервового і ревматичного. Найлїпше було би порадити ся лікаря. О увільненє від коштів лїченя жінки треба було перед тим постарати ся, коли Ви єї віддавали до шпиталю, а тепер коли Ви вже заплатили, то гроший Вам не звернуть. Впрочім то не велика сума 10 К., а відтак ми й не знаємо цїлої справи, то й не можемо о ній судити; то лиш можемо сказати, що неправно від Вас не взяли; видко, що мали якесь право, але яке того не можемо знати, бо мусїли би знати цїлу справу. — **В. М. в Р.:** Редакция „Лїтературно-наукового Вістника“ Львів, ул. Чарнецкого ч. 36. Редакция передасть лист п. І. Фр. — **Учитель в М.:** Гроші найлїпше рентують ся, коли ними обертає ся в якімсь підприємстві, але тогди самому того треба допильнувати. Зложені в якій небудь касї дають лиш малий процент. Зависить дальше від того які гроші. Коли кілька, сот то найлїпше зложити їх в почтовій касї ощадности і докладати до них, а коли дійде до тисячки, то зажадати від почти, щоби она купила цінні папери; она купить тоді безпечні папери і буде їх зберігати у себе а Вам виставить книжочку рентову. Так радили би ми всїм тим робити, що хотять щадити а не знають ся на цінних паперах і як з ними обходити ся. До того ще каси почтові суть всюди близько, і легко в них складати навіть по коронї. Каси ощадности дають нинї так само малий процент, як і почтова (3%), а хоч декотрі дають і більший, але не більший як 4%, то знов до них за далеко. А вже нїколи не радили би ми купувати льосів, дотого ще й на рати. Льоси, то лиш дурному радість, надія на грушки на верої. Перед аґентами таки остерігаємо, бо то найлекший спосіб позбути ся гроший. Коли хтось вже конче хоче дурити ся льосами, то нехай купує бодай у Львові у Шеленберґа. От видите, Ви вже дали зловити ся і за якийсь проспект, за пустий папір, заплатили може кільканайцять корон. Пришлїть той проспект за рецепісом, а побачимо, що то єсть, і дамо Вам знати, а проспект відошлемо так само за рецепісом назад.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Надіслане

Видатя

Руского педаґоґічного Товариства.

Видатя без образків.

*Читанка ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. *Китиця желань 2, розширене виданє 40 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капцї 40 с. *Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. *__Ів. Левицкий__: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *__Вол. Шухевич__: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. *__В. Чайченко__: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. *__Леонїда Глїбова__: Байки 10 с. *__Днїпрової Чайки__: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. *__Юлїй Верне__: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. *__Молитвенник__ народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 1 К. 20 с. *__Василь В-р__ Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. *__Мальота__: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. *__А. К.__: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. *__Тарас Шевченко__: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. *__Ів. Спілка__: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

жите на свободі, подібне до житя птиці... Виринув нагле, забирав стада, дївчата — всьо, що лиш забажав.... Стріляли до него з луків, але стріли відбивали ся від єго тїла, немов би небо за кару вкрило єго не видимим панциром. Він був проворний, звинний, хижий, сильний і напрасний. Нїколи не сходив ся з людьми. Бачено єго лише з далека. А кождий, хто єго побачив, висилав за ним тілько стріл, кілько лиш міг.

Вічно самотний і проклятий, довго увихав ся довкола свого народа. Минуло богато, богато лїт. Але не можна заєдно, безнастанно уживати; уживанє тратить тоді свою вартість. Одного дня прийшов він до людий. Коли они хотїли на него кинути ся, не рушав ся і не пробовав боронити ся. І один з людий вгадав, чого він хоче і крикнув до других:

— Не рушайте єго! Він хоче умерти!

Всї здержали ся. Нїхто не хотїв єго убити і освободити від мук, єго, що наробив тілько зла. Люди здержували ся і лиш глумливо сьміялись. Він затремтїв, почувши той сьміх і єго руки почали горячково глядати чогось на груди. Вкінци піднив камінь і кинув ся на товпу. Але товпа розбігла ся на всї сторони, уникала єго ударів, не відповідаючи на них, а коли він утомлений і сумний упав з зойком на землю, поставали всї довкола него в ряд і приглядали ся. Він підняв ся, вхопив ніж, що хтось був опустив і пхнув єго собі в груди. Але ніж зломив ся, немов би ударив в твердий камінь. І знов упав проклятий на землю і почав головою бити. Але земля розступала ся перед ним, утїкала перед єго головою.

— Не може умерти — говорили з утїхою ті, що придивляли ся єго мукам.

„Відійшли і лишили єго самого. Він лежав з лицем оберненим до неба і побачив високо, високо лїтаючі орли, що виглядали як малї чорні точки. Лежав розпростертий з чертою такого безмежного суму в очах, що міг ним цїлий сьвіт засумувати. Так шукає він смерти від часу, коли єго освободили. Блукає всюди. Бач, зробив ся подібним до тїни і вічно буде таким. Не розуміє нї людскої мови, нї людских вчинків, нїчого не розуміє. Заєдно шукає і блукає по сьвітї без устанку. Він не жиє. Але смерть не усьміхне ся до него. Для него нема місця між людьми.... Бачиш, так покарано гордість!“

* *

Стара зітхнула і замовкла. Голова єї похилена на груди дивно порушала ся.

Я поглянув на неї. Видалось менї, що заспала. Не знаю, чому проняло мою душу милосердіє. Она скінчила своє оповіданє дивно піднесеним голосом, що мав в собі щось грізного, а однако в тім голосї пробивала ся немов жалоба невільницї...

На березї сьпівали заєдно чудні піснї, а морскі филї приглушували людскі голоси...

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонардa да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне початтє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Карлачього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ессе Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, нове.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстрацій хромолїтогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видавя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гансмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).